

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 28. februar 1991

i sag C-234/89, Stergios Delimitis mod Henninger Bräu AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler om levering af øl — påvirkning af samhandelen inden for Fællesskabet — gruppefritagelse — nationale retsinstansers kompetence)

(91/C 86/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-234/89 angående en anmodning, som Oberlandesgericht Frankfurt am Main i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Stergios Delimitis mod Henninger Bräu AG at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 85 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af Traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler ⁽²⁾, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida og M. Diez de Velasco samt dommerne F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 28. februar 1991 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. En aftale om levering af øl er forbudt efter EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, såfremt to kumulative betingelser er opfyldt. Det kræves for det første, at det nationale marked for distribution af øl til udskænkingssteder i kraft af den økonomiske og juridiske sammenhæng, hvori den pågældende aftale indgår, er vanskeligt tilgængeligt for konkurrenter, som muligt kunne etablere sig dér eller forøge deres markedsandel. Det forhold, at den pågældende aftale på dette marked indgår i »et bundt« af ensartede aftaler, som tilsammen påvirker konkurrencen, er blot en af de faktorer, som skal tages i betragtning ved vurderingen af, om et sådant marked reelt er vanskeligt tilgængeligt. Det kræves for det andet, at den pågældende aftale på væsentlig måde bidrager til

den markedsbegrænsende virkning, som det nævnte aftalebundt har i kraft af sin samlede økonomiske og juridiske sammenhæng. Spørgsmålet, om den enkelte aftale bidrager væsentligt hertil, afhænger af de kontraherende parterers stilling på det pågældende marked og af aftalens varighed.

2. En aftale om levering af øl, som giver en videreforhandler tilladelse til at købe øl fra andre medlemsstater, påvirker ikke handelen mellem medlemsstaterne, når denne tilladelse også giver en inden- eller udenlandsk leverandør en reel mulighed for at levere videreforhandlere øl med oprindelse i de øvrige medlemsstater.
3. Betingelserne i artikel 6, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelsen af Traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler er ikke opfyldt, når de drikkevarer, som er omfattet af den eksklusive købsaftale, ikke er anført i selve aftalens tekst, men det er aftalt, at disse drikkevarer fremgår af den til hver tid gældende prisliste fra bryggeriet eller dets datterselskaber.
4. Gruppefritagelsen i henhold til forordning (EØF) nr. 1984/83 finder ikke anvendelse på en aftale om levering af øl, som vedrører et udskænkingssted, som er udlejet til videreforhandleren eller stillet til hans rådighed af leverandøren og som omfatter en købsforpligtelse med hensyn til andre drikkevarer end øl, når aftalen ikke opfylder betingelsen i forordningens artikel 8, stk. 2, litra b).
5. En national retsinstans kan ikke udvide anvendelsesområdet af forordning (EØF) nr. 1984/83 til at omfatte aftaler om levering af øl, som ikke udtrykkeligt opfylder de betingelser for fritagelse, som forordningen stiller. Lige så lidt kan en national retsinstans ikke erklære Traktatens artikel 85, stk. 1, uanvendelig på en aftale under henvisning til samme artikels stk. 3. Den kan dog statuere aftalen ugyldig i medfør af artikel 85, stk. 2, når den er nået til sikkerhed om, at den ikke kan fritages efter artikel 85, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT nr. C 238 af 16. 9. 1989, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 5, berigtigelse i EFT nr. L 79 af 23. 3. 1984, s. 38.